

[Gert Petersen]

sfærepolitik i unionsdannelsen, især, vil jeg sige, på det militærpolitiske område, også noget, men nok noget mindre, på det økonomiske.

Til slut vil jeg sige til hr. Kofod-Svendsen: Der er ikke noget ondt i, at jeg beskriver EF som de rige landes klub. De driver udviklingspolitik, og det er såmænd ikke den dårligste udviklingspolitik, som denne de rige landes klub bedriver, men de rige landes klub er det.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Bjørn Westh har ordet for en kort bemærkning og derefter hr. Gade, og så vil jeg mene, at vi skal nærme os talerrækken igen.

Bjørn Westh (S):

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om det, hr. Gert Petersen sagde før og her til sidst. For det første synes jeg vedrørende Europa og demokratier i Europa, at hr. Gert Petersen skulle være meget opmærksom på, at der ved siden af de aftaler, der blev indgået i Maastricht, også blev lavet en topmødeerklæring, hvori stats- og regeringscheferne udtrykkeligt første gang siger, at det nye samarbejde skal være åbent for alle demokratier i Europa. Den politiske betingelse er, at man kommer i gang med Den Europæiske Union. Derfor får vi ikke, sådan som de politiske betingelser er stillet op for os, nye medlemslande, medmindre vi ændrer traktaterne. Til gengæld åbner også alle de, der har været modstandere af at få nye lande ind, sig nu for, at alle europæiske demokratier kan optages. Det står i topmødeerklæringen fra Maastrichtmødet.

Om det fælles forsvar vil jeg sige, at udenrigs- og sikkerhedspolitik foregår som landsamarbejde med enstemmighed. De emner, vi første gang fik nævnt, som kunne drøftes under betegnelsen forsvarspolitik, var: Kampen mod spredning af våbenteknologi, handel med våben, humanitære indsatser, kampen mod atomvåbenspredning. Det er ikke emner, vi har noget imod bliver diskuteret og holdt øje med i Europa. Vi tror, det kan være med til at gøre verden mere fredelig, at vi ser på det.

Vi har fra Socialdemokratiets side accepteret de formuleringer, der er i Maastrichterklæringen om Den Europæiske Union på disse områder, og det er vores udgangspunkt. Vi har ikke dermed sagt, at vi nødvendigvis er enige med udenrigsministeren om alle hans visioner

for et fremtidigt forsvars- og udenrigspolitisk samarbejde i Europa, men vi er enige i de tekster, der er, og så vil vi drøfte, forhåbentlig når de nye lande er blevet optaget, hvordan det kan videreudvikle sig. Men vi ønsker ingen militærunion, vi ønsker ikke noget EF-militær.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Til hr. Ivar Nørgaard: Det er rigtigt, at Danmark kan sige, vi vil ikke være med på toget, i midten af 1990'erne. Det er rigtigt, og det har SF ikke bestridt. Det, vi siger, er, at vi tager en principbeslutning om, hvordan EF skal udvikle sig og Den Økonomiske og Monetære Union etableres inden år 2000. Og det, vi er bange for, er, at når vi kommer til midten af 1990'erne, uden at vi har haft en diskussion nu, så står den ene politiker efter den anden og den ene økonom efter den anden og siger: Jamen vi kan ikke andet, for beslutningen er jo truffet, og toget er kørt! Hr. Ivar Nørgaard ved godt, at sådan har megen EF-debat været gennem tiderne, og vi vil altså gøre noget for, at det ikke bliver sådan fremover, men at vi får en ærlig diskussion på det rette tidspunkt.

Til hr. Kofod-Svendsen: Jamen når SF siger nej, så gør vi vel ligesom andre partier – det må hr. Kofod-Svendsen jo have stor indsigt i – vi afvejer fordele og ulemper. Vi kan da godt se nogle gode ting i Traktaten. Ombudsmanden og udviklingshjælpen til ulandene er da heller ikke noget, som vi har kritiseret – overhovedet ikke. Vi har sagt, at der er noget, vi ikke vil være med til, vi vil ikke være med til unionsforpligtelsen, og vi har endda defineret den som Den Økonomiske og Monetære Union og forsvarsdimensionen. Og endelig har vi sagt, at der er nogle steder, hvor der er klart utilfredsstillende redskaber, og det gælder f.eks. på miljøområdet.

Her skal jeg svare fru Charlotte Antonsen, at jeg har sagt, at der er forbedringer i dele af traktaten, men der er også nye smuthuller. Det afgørende er, at vi i de næste fem år burde kunne tage nogle skridt til at opveje alle ulemperne ved det indre marked, alle de miljøforringelser, der kommer på grund af det indre marked, men det passer traktatteksterne ikke til, det er de ikke stærke nok til. Vi er enige med EF's miljøkommissær i, at de ikke er stærke nok til det. Jeg er helt enig med EF's miljø-